

som har superressourcestærke forældre, og de andre.

Jeg ved jo godt, hvad ordføreren vil spørge om i det næste spørgsmål. Men vi skal jo huske på, at når vi stiller krav, er det sådan, at for at børn kan leve op til de krav, skal de støttes så meget som muligt. Så skal der også være lektiehjælp, for at de kan lave lektier, og så skal der også være nogle forældre, som er i stand til at tage sig kærligt af dem, når de kommer hjem. Og de her ting skal man huske at tage med. Krav kan ikke stå alene, der skal også være hjælp og omsorg.

Kl. 11:50

Formanden:

Fru Vivi Kier.

Kl. 11:50

Vivi Kier (KF):

Jamen det glæder mig rigtig meget, at ordføreren siger sådan. For det er jo faktisk det, det her lovforslag lægger op til. Det lægger op til, at vi går ind og stiller nogle krav og fortæller unge mennesker og børn: Det her går ikke, vi vil godt hjælpe dig til at ændre adfærd, så du får et ordentligt liv.

Jeg synes, at ordføreren skylder at læse lovforslaget hele vejen igennem. Her er det netop sådan, at vi vil tage vare på det her og gøre en forskel for de her børn.

Kl. 11:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:50

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er simpelt hen noget vrøvl, når I siger, at I vil gøre en forskel for de her børn. Det handler ikke om, at I vil gøre en forskel. Det her handler om, at I vil straffe og bruge tvang i jeres måde at tænke socialpolitik på.

Jeg vil også gerne give et eksempel. I børnepsykiatrien, hvor vi havde de her enormt dårlige børn, som ikke var i stand til at respektere samfundets værdier, som mange har nævnt her, og begyndte at brænde ting af eller gøre skade på sig selv eller andre, var det sådan, at forældrene tit, når vi fik dem ind til samtale og begyndte at grave efter, hvilke årsager der ligesom lå bag, selv havde en depression eller selv var blevet misbrugt, da de var børn. Så det hjælper da ikke at sige, at nu tager man børnechecken, altså alene at bruge det her redskab.

Når man siger, at man skal gå fra »kan« til »skal«, betyder det også, at man skal straffe forældrene. Og det synes jeg da er ærligt, man må

gerne stå og indrømme det. Det er jo det, I har lavet, og som ikke hænger særlig godt sammen. Det siger alle dem, der arbejder på det sociale felt. I høringssvarene siger man det samme. Men herfra har I rigtig svært ved ligesom at tage æren for det ikke særlig kønne arbejde, I har lavet.

Kl. 11:52

Formanden:

Man siger ikke De, I eller du – man siger partier, ordførere eller hvad, der ellers omfatter dem, der har haft ordet, og som ikke er på dusiden.

Men det er fru Tina Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:52

Tina Petersen (DF):

Jeg sidder hernede og undrer mig gevaldigt, så jeg vil gerne have, at SF's ordfører præciserer, hvor i forslaget hun ser, at man i det her samarbejde med forældrene, hvis forældrene nu har større problemer, ikke vil gå ind og hjælpe dem.

Når jeg sidder og læser forslaget, ser jeg, at alt den hjælp, der overhovedet kan gives, bliver givet i de tilfælde, hvor der er behov for det. Så jeg vil gerne have, at SF's ordfører præciserer, lige nøjagtig hvor i forslaget der står, at man ikke vil give den her hjælp og støtte til familierne.

Kl. 11:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:52

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, der står i forslaget, at reglerne om forældrepålæg skærpes ved at ændre bestemmelsen fra en »kan«- til en »skal«-bestemmelse, og efterfølgende står der: » – således at kommunalbestyrelsen fremover skal træffe afgørelse om forældrepålæg, hvis forudsætningerne for dette er til stede.« Så kan vi sige, at forudsætningen for dette jo har været til stede med den nuværende lovgivning.

Man går ind og laver en yderligere skærpelse af det på grund af det, der først stod i bemærkningerne om, at man kunne mærke, opleve og se, at socialrådgiverne havde haft en vis modstand mod lovforslaget. Det var præcis det, der gjorde, at socialrådgiverne i høringssvaret reagerede med at bede om, at den sætning skulle tages ud, fordi den var enormt generaliserende og også meget fordømmende over for socialrådgiverne.

Grunden til, at man ikke har brugt den anden regel, er, at man har vurderet, at det ikke har været relevant. Nu gør man det fra regeringens si-